

2008 ett bra löneår

Förra året steg sjukgymnastlönerna med i genomsnitt 4,8 procent, enligt LSR:s löneenkät, som just sammanställts. Störst är ökningen för sjukgymnaster med specialistkompetens och sjukgymnaster med högre befattningar.

DE SÅ KALLADE LÖNEHARARNA börjar synas i lönestatistiken. LSR:s arbete för att få en större lönespridning inom sjukgymnastkåren verkar så smått ge resultat.

Årets löneenkät, som speglar löneläget per den sista september 2008, visar att sjukgymnastlönerna ökat med i snitt 4,8 procent.

Löneökningen är störst för specialistsjukgymnaster på specialisttjänster, och för sjukgymnaster som har högre befattningar, särskilt inom den privata sektorn. Specialistsjukgymnaster har i snitt fått åtta-nio procent mer i lön, cheferna runt sex procent. Distriktssjukgymnasterna i landstingen har fått 5,4 procent mer i lön och har därmed "gått om" de kommunanställda sjukgymnasterna, som fått runt fyra procent i löneökning under 2008.

- De flesta avtal med så kallad siffergaranti garanterar 10,5 procents ökning för 2007-2010. Utifrån siffrorna för 2008 kan vi konstatera att vi kommer att överskrida den normen, så vi hävdar oss väl gentemot övriga jämförbara yrkeskategorier, säger Per Lowén, LSR:s förhandlingschef.

TITTAR MAN PÅ STATISTIKEN landsting för landsting ser man stora skillnader. I en del landsting, som till exempel Sörmland, Kalmar och Västerbotten ligger löneökningen på mellan sex och 7,8 procent. I Gävleborg, Västmanland och Värmland däremot ligger löneökningen på bara cirka två procent eller mindre.

Mer i portmonnän! Störst är löneökningen för specialistsjukgymnaster som i snitt fått åtta-nio procent mer i lön, och för sjukgymnaster på chefsbefattningar, som fått runt sex procent.

FOTO: COLOURBOX

för sjukgymnaster!

Den stora spridningen gör att det finns anledning att fråga sig om gällande löneavtal verkligen fungerar överallt (se förbundssidorna i Fysioterapi nr 11, 2008).

– Men det är svårt att veta om de låga siffrorna visar ett dåligt löneutfall. Det kan också vara så att årets löneförhandlingar inte var klara då enkäten gjordes, säger Jörgen Lundquist, ombudsman på LSR.

Han tycker att den genomsnittliga ökningen med 4,8 procent för de landstingsanställda är ett bra resultat som väl följer till exempel sjuksköterskornas löneutveckling.

– Eftersom lönen sätts lokalt hänger löneutvecklingen ofta samman med den lokala fackliga aktiviteten. I de aktivare distrikten är lönehöjningen ofta något större än i landsting med låg facklig aktivitet, säger Jörgen Lundquist.

BRISTEN PÅ konkurrerande arbetsgivare är en annan faktor som påverkar löneutvecklingen negativt. På områden där det finns arbetsgivarkonkurrens, till exempel företagshälsövård, ligger medellönen högre.

I kommunerna är löneläget och löneutvecklingen numera något lägre än i landstingen. Lönedelvärdet påverkas av om det till exempel tillkommit nya tjänster eller om många nyutexaminerade anställts. Följer man däremot samma individer år från år ser man att löneökningarna ligger runt fem procent för distriktssjukgymnasterna i kommunerna. För distriktssjukgymnasterna i landstingen är motsvarande siffra för identiska individer 5,5 procent.

– Men är du man och jobbar i primärkommun har du signifikant mer i lön än en kvinna på motsvarande arbete. Det är en jämställdhetsfråga för LSR att bevaka inför 2009 års löne-

rörelse, säger Per Lowén.

Även på kommunal nivå är löneskillnaderna kommunerna emellan ganska stora. Norrlandskommunerna ligger under genomsnittet medan kommunerna i Blekinge och Jönköpings län hamnar över genomsnittet. Inom hjälpmedelsverksamheten och primärvårdens äldreomsorg har sjukgymnasterna fått lite större lönelöft. Det har också chefer och specialistsjukgymnasterna fått. Men Per Lowén är inte riktigt nöjd.

– Vi ser på statistiken att några arbetsgivare undervärderar våra medlemmar år efter år, både vad gäller lönenivå och lönepåslag. Detta är naturligtvis helt oacceptabelt och anledningen till att LSR yrkat på en uppsägning av det centrala löneavtalet för landsting och kommunanställda.

DE PRIVATANSTÄLLDA sjukgymnasterna har inte fått lika stora lönelöft under 2008, bara 3,5 procent i snitt. För gruppen privatanställda distriktssjukgymnaster ligger löneutvecklingen på blygsamma 2,4 procent.

– För sjukgymnaster i behandlingsarbete, anställda hos privatpraktiker, är löneutvecklingen dålig, konstaterar Jörgen Lundquist.

Det beror enligt honom på att det ofta saknas kollektivavtal och att lönerymmet i verksamheten bygger på ett annat system än inom den offentliga sjukvården. Lönen baseras ofta på nationella taxenivån och kan också vara provisionsbaserad. Han tycker att de som har privatanställda sjukgymnaster behandlar dem illa i lönefrågan när de inte tecknar kollektivavtal.

– Har man inte kollektivavtal finns det ingenting som reglerar löneutvecklingen, säger han.

HILDA ZOLLITSCH GRILL

Kärvare. För privatanställda distriktssjukgymnaster ligger löneutvecklingen på blygsamma 2,4 procent. LSR:s analys är att det beror på att det ofta saknas kollektivavtal.

FAKTA

Mer om lönestatistik

Den som vill göra mer precisa och individuella sökningar inför sitt lönesamtal kan logga in på www.sjukgymnastforbundet.se under fliken lön och villkor. Där finns färsk lönestatistik och länk till Saco:s tjänst LöneSök. Nedan en kort ordlista.

Median

Det mittersta värdet på löneskalan. Lika många tjänar mindre som mer än medianlönen.

Medellön

Ett medelvärde av alla löner i en viss grupp.

10:e percentil

Tio procent av löntagarna i en grupp tjänar mindre än den 10:e percentilen.

90:e percentil

Tio procent av löntagarna tjänar mer än den 90:e percentilen.

Undre kvartil

25 procent av löntagarna i en grupp tjänar mindre än den undre kvartilen.

Övre kvartil

25 procent av löntagarna i en grupp tjänar mer än den övre kvartilen.